

Spørgsmål til velfærdsministeren og dennes svar herpå

Spørgsmålet og velfærdsministerens svar herpå er optrykt efter ønske fra S og SF.

Spørgsmål 4:

Ministeren bedes tilsende udvalget sit talepapir fra samrådet den 3. juni 2008 vedrørende L 176 – samrådsspørgsmål A (forlængelse af forsøgsordning med salg af almene boliger).

Svar:

Vedlagt fremsendes det skriftlige grundlag for min tale på samrådet.

»DET TALTE ORD GÆLDER

Samrådsspørgsmål A:

Ministeren bedes redegøre for, hvorfor ministeren mener det vil være anderledes, når boligelskaberne eventuelt sælger sine boliger til deres lejere, end når Københavns Kommune sælger boligerne til sine lejere?

Svar:

Der er min opfattelse, at der er flere og afgørende forskelle på, hvordan formålet og tilrettelæggelsen af salget af almene familieboliger er tænkt, og på hvordan salg af Københavns Kommunes beboelsesejendomme blev tænkt.

Formålet med salg af almene boliger er at give lejerne mulighed for at eje deres bolig og at medvirke til en mere blandet beboersammensætning i de almene boligområder. Mange eksisterende almene ejendomme ligger samlet og udgør ofte den dominerende boligtype i området. Jeg synes derfor, at salg af almene boliger kan være et vigtigt redskab til at bryde op i ejerformerne og variere beboersammensætningen i disse områder. Dermed kan salg indgå i den fortsatte indsats mod ghettoisering sammen med andre instrumenter.

Ordningen er tilrettelagt sådan, at det er helt op til kommunen og boligorganisationen at beslutte, om redskabet skal bringes i anvendelse og i hvilket omfang. Det kan således besluttes at iværksætte salg i en eller flere afdelinger i et boligområde eller kun i en enkelt eller flere blokke i en afdeling osv. Der er mulighed for at tilrettelægge salget netop på den måde, som parterne finder bedst, og som bl.a. kan medvirke til at variere beboersammensætningen.

Salget af Københavns Kommunes beboelsesejendomme var helt anderledes. For det første lå/ligger de spredt i kommunens boligområder og udgør ikke på nogen måde den dominerende boligtype. Der kan derfor ikke siges at have været de samme hensyn til at sikre en varieret beboersammensætning, som tilfældet er i forbindelse med almene boliger.

For det andet var det heller ikke op til kommunen konkret at se på, hvor salg kunne være hensigtsmæssigt. Salget af Københavns Kommunes beboelsesejendomme indgik som led i en samlet plan for genopretningen af kommunens økonomi, og man solgte hele porteføljen af boliger inden for en meget kort årrække. Ejendommene blev solgt som hele ejendomme, uanset om de blev overtaget af lejerne som andelsboligforeninger eller solgt til anden side.

Jeg ser salg af almene boliger som et instrument til både at kunne give de almene lejere mulighed for at eje deres bolig og til at kunne sikre en mere varieret beboersammensætning i den almene sektor. Det er ordningerne om salg af almene boliger designet til. Det var salget af Københavns Kommunes beboelsesejendomme derimod ikke. Med en forlængelse af forsøgsordningen får vi tid til grundigt at overveje, hvordan salg af almene boliger kan tilrettelægges bedre ud fra formålene.«